

Šuo taip muistėsi, kad netrukus buvo atsegtas nuo pavadėlio ir strimgalviais pasileido lakstyti. Apskudė kelis ratus ir išsisiutęs jau ramiai pėdino šalia katinu.

Lauko durys prasivėrė ir prieš akis nušvito saulėta diena. Šunį **Čiūčia** ir katiną **Pirata** išvedė pasivaikščioti.

– Niekas manęs neišvedė, pats išėjau, – purkštelėjo **Piratas**.

– Aš irgi, – pritarė **Čiūčia**. – Mane tik retkarčiais paima į glėbį ir nuneša laiptais žemyn.

– Čiūčia, kaip manai, kur šįkart einam? – susimąstė
Piratas. – kai turim neatidėliotinų reikalų, tada išveda vos
kelioms minutėms...

– Čia sekmadieninis
pasivaikščiojimas, – pareiškė
Čiūčia, išsitepęs snuki ledais. –
O sekmadieniniai pasivaikščiojimai yra
geriausia, kas gali nutikti šuniui
ar... katinui.

Tu net neįsivaizduoji,
kokios šėlionės laukia
jau kitame puslapyje!

Danguje nė vieno susiraukusio debesėlio. Aplink – nė vieno lietingo
veidelio. Na, nebent štai anas, kuris netyčia **išmetė ledus** ant
šaligatvio. Bet kaipmat pragiedrėjo, kai **Čiūčia** pribėgo ir
linksmi juos **sulaižė.**